

bland hvilka baron von Born var den förnämsta och verksammaste, eller Dagbladspartiet, enligt A. M., stodo i någon förbindelse med den Wiborgska ligan, är mig obekannt.

Hr A. M. skall säga, att ingalunda allt, hvad här ofvan ingått, varit behöfligt för hans räkning. Mycket riktigt! Men man har icke alltid tillfälle att bryta åtskilligt »från gårdsgården». Och om äfven ett och annat mera eller mindre likgiltigt fått följa med, så skadar det ju icke mycket att för någon stund lyssna till gamla historier.

10

233 RÄTTELSE.

Morgonbladet n:o 28, 4.II 1881

I n:o 25 af detta blad anfördes efter hörsägen, att hr professor Montgommery skulle varit den, som i någon artikel i Dagbladet tidigast formulerat fordran, att jag 1867 bordt taga afsked, emedan då landtdagens ledande män så väl lyckades i att göra slut på presslagen.

Från fullt kompetent håll underrättas jag nu, att hr professorn väl för ett antal år tillbaka haft en artikel i ämnet i Dagbladet införd, men *icke* varit den, som uppställt ifrågavarande fordran. Denna rättelse har jag med sann tillfresställelse mottagit och anhåller, att Morgonbladets ärade läsare behagade lägga märke till densamma.

20

I öfrigt beder jag få i frågan tillägga: Dagbladet skall hafva motiverat sitt nu upprepade yrkande äfven dermed, att jag bordt vägra deltaga i redaktionen af nu gällande förordning.

Ett sådant sätt att bemöta en af landets monark aflåten befallning kan kanske öfverensstämma med Dagbladets »liberala» kodex. Med mina åsikter öfverensstämmar det icke. Lyda först, begära afsked sedan, om så skall vara, denna ordning bör gälla för hvar och en statens tjenare. Finge hvarje sådan efter behag lyda eller icke lyda, så skulle man från det ordnade samhällsskicket återvända till kaos. Vid hvarje afskedstagande komma dessutom åtminstone två viljor i fråga. En person anhåller mera eller mindre underdånigt om afsked. Någon myndighet, som har makt dertill, beviljar ansökningen – eller beviljar den icke, efter behag, isynnerhet der det gäller förtroendeposter. Och svaret; »lyd först,» ligger nära till hands. Jag hade funnit censuren före mig. Jag söker verka det ringa, jag förmådde, för att icke lemna den efter mig. Men herrarne i Dagbladet och konsortes ställde så till, att detta beklagligen måste ske. På partiets nuvarande plan, att med dess kända maktfullkomlighet utan vidare »stifta en tryckfrihetslag» skulle jag i intet fall haft tid att vänta.

30

40

J. V. S.

234 ÄNNU OM ATTENTATET MOT PRESSFRIHETEN 1867.

Morgonbladet n:o 32, 9.II 1881

50

För att öfvertyga mig om, att hvad mig meddelats om Dagbladets motivering af dess yrkande på mitt afskedstagande 1867, har jag